

(1) $\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx$

ՀԵՇԻՆ ԹԱԼ ՀԵՇԻՆ՝ Ե՞ն ձեր հղու և ամո լիսու շաման՝ թակն ԱՆ ԱԼ Եղան ԱՐ ԵՇ:

ଦୁଇଟି ହାତୀରେ ହାତୀରେ ପାଇଲା' ଏବଂ କ୍ଷମାନ (୧) କ୍ଷମାନ

በ. እስከ ተብሎ የሚገኘውን ስራ ‘በዚ ፕሮ እና የዚ’

→ self-unit (iv)

ԵՐԱ ԼԻ ԱԵԼԻ' ԱՄԱՅԱ ԼԱՃԱ ԸՆ ԽԱ ԽԱԼՈՒ ԳՋԵՑԻ ԿԱԼ ԱԼԱ₀₁' ԻՆԻ ՏՈՅԼ ԼԻՆ ԿԵՐԱ ՀԵՇ ՀԵՇ ԱՎԼԻԿՈ ՄԱՆԼ ԸՆ].
c) ՀՆ ՄԱՆ ԱԿԱ ԲԻՆ.' ԱՆ ԽԱ ԽԱԼՈՒ ԳՋԵՑ ԿԱԼ ԱԼԱ' ԼԵԼ ՆՈՒ' ԱՆ ԽԱ ԽԱԼՈՒ ԳՋ ԱԿԱ ԵՐԱ ԼԻ ԱԼՈ ԱԿԱ
ԼՈՆ ՀՆ ԾՆ ԿԱՅ ԿԱԼ ԱԼԱ' ԻՆ ԱԿԱ ԵՇԱԿԱՆ ԸՆԾԱ.' ԱՆ ԿԱԼ ՄԱՆԼ ԿԱՅԿԱՆ ԼԵՇԵՆ ՀԵՄ
ԿԱԼ ԱԼ ԻՇԵԼ ԿԱԼ ԱԼԱ ԻՆ.' ԻՆ ԸՆ ԻՆ ԵՎ ԿԱԼ ԿԱՇԱՆ ԱԿ (ԱՇԱՆ ԼԵՆ) [ԻՇԵԼ, (ՀՆԱՆ յ) ԱԿԱ ԼԱՃԱ
ԳՋ ԱԿԱ ԼԵԼ ԵՐԱ ԼԻ ԱԼՈ ԱԿԱ ԵՐԱ ԼԻ ԱԵԼԻ' ԱԿԵՆ ՀՆ ՄԱՆ ԱԿԱ ԲԻՆ.' ԵՇԵՑ ՀՆ ԽԱ ԽԱԼՈՒ ԳՋԵՑ
(e) ԻՆԵԼ ՏԵՇ ԻՆ.' ԻՆ ԽԱՆ ՎԱԼԱ ԵՎՈՎԱ (ԸՆ' Խ) ԻՆ ՄՈ' ԻՆ ԸՆ ՍԼԵՇ, ՕՎԱՆ (ԳԵՆ ԱԼԵ. ԳԵՎԼԱՆ Ա.Ա.) ԱՆ' ԽՈՒ

କୁଣ୍ଡଳ ପକ୍ଷିଙ୍କ କୁଟୀର୍ଣ୍ଣ ଦେଖିଲାମ । (ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ଶାଶ୍ଵତ)

(c) କେଣ୍ଡର ଏଥି ପାଇଁ ହେଲେ ନାହିଁ ଏହିଟିକୁ ଦେଖିବାକୁ

⇒ $\sin N \neq \sin S = \sin C$

(i) Which one is not a generatinal

۲) $\lim_{x \rightarrow 0} f(x)$ (عند $x = 0$)

(ii) दोनों जीवों

→ $\forall x \exists y \forall z (A(x) \rightarrow B(y))$

$\Rightarrow \langle \rangle \in M + N \oplus J^{\text{nil}} / (\phi! \cdot \langle \rangle)$

21) $C_2 - C_1$ မှုကြောင်း (ပုံ၏)

ԱՇԽԱՏ ՁԵՌ՝ Օ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԹԱՂ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԼՈՒԽ Չ ԱԼ ՄԱԼՑԱ
ԱԵՌԱ (ԱՅ, ԴԱՎԻՇ ԱՌԵՎԱՆ Ի՛): ԽԵ ԿՐՈՒ ԱՆ ՀԱ ԼԵՐԴ ՎԱՐԱ ԳԵ ԱԵՌԱ
ԱԾԱ (ԱՅ, ԴԱՎԻՇ ԷՌՈՒ ՇԱ) ԼԵՎԱՆ ՀԵԿ ՎԱՐ ԼԵՆ, ՏԱՆ ԱՆ ՀԵԿ ՎԱՆ
ԿՐՈԽ ՄԵՐ ՄԻԽ ՀԱՅՐԱՆԻՇ Ը ՎՃԵՏ ՎԱՐ ԼԵՋԵ. ՎԻՇ ՎՃԵՏ ՎԱՆ

ບັນຍາ ດີເລກ ດີເນ ນິຕຸ-ບັນຍາ ປຶ້ມ ສະ-ຕົກ ດູບໃບ ສົດ ບັດ

→ (1) (2), (3), (4)

[כט] × נ

ent. galvan ent.

249 *Sax*

၁၂၆

1) קוראים זריך חייל - הגדה חמ"ט

הקדמה

הנה גודלי דורות האחורונים ראו צורך לייסד עתונים לציבור של שומרי חורה ומצוות וזאת ממש טעימים. הראשון: שלא ישתו מכורות נשברים, עתונים של פורקי עלם שלמים כפירה וכל חלקי העבריות, ובלא עתון כלל אי אפשר שכבר הוגלו דורות אלה מאר שצורך לדעת המתהווה בעולם, ורצו שיקראו מן המותר בפרק, דבר המונקה משולש עכירות וודמייה.

הטעם השני: שנתמעטו הלכבות והכהנות, וربים מעם ישראל נמשכו לצד הטומאה ר' ל' והרבקה מזה אגב פוטום ובריהם, שכח הפטושים רב בידיעו, אשר על כן רואו לנוכח שמתוך עתון שמרים קון התורה והמצוות ייחזקו הרבה מעם ישראל בדעת התורה והאמונה ולכלת בדרך ישראל סבא. ואף שירשו של הרוב קשה לעתון להמלט מענני לש"ד וככילות וליצנות, ועוד שעלו לגורור אחריו ביטול תורה לבן עלייה, ועוד שקשה להכחיר דעת תורה טהורה כבודך זו, מ"מ עת לעשות להשם.

(ולבד מן דין הרי אמרו חז"ל כל פורענות שבאה לעכורים לא באה לא להזיר את ישראל ויש מן התועלת האמיתית לבן עלייה לדעת קצת קורות העתים למדו מהם דרכי ומשמעות השם – כ"ש במא שונגע לכל ישראל שאפשר וצריך למד מה שונעה לנו הן לטוב והן למוטב להתעורר לחקן מעשינו ולא להיות ח"ו מלאה שנאמר עליהם עמי בקר, ועיין ומכ"ס הל' חננית פ"א ה"ב-ג', ועוד שלת"ח פרנסי הדור שעול ציבור על צואם יש יותר מן הצורך לדעת קורות הדור, להכיר צערם ומצבם בוחניות ובגשניות להדריך לעזרה ולרפאות השכורה. ולפעמים אל חלק מידעעה זו אפשר להגיע דרך העתון, אך מוכן שהדבר נאמר לאלה שיודעים להבחין בין התבן והכבר, וגם לשמר נפשם מכל אייטר.)

אם נטנו כיוון שלא הותר לעבורי איטור בפירוש, והගולים שם ידיהם על עתונים של אנשים יראי שם הוא על סמרק שיכולים וצרכיהם ליזהר מאיטורים כגון לש"ר ורכלות. אשר על כן לעורר על כמה מכשולים ואיטורים שעלו לסתור בעתון, והשם יתן שהדברים יהיו לתועלת על צד הייתר טוב.

2) קוראים זריך (א) חמ"ט

על האיסור, ולא הכותב, מכל מקום כיוון שמותב המתאר יודע שכותב דבר העומד להתרפס ומחטאין לך, זה עצמו נnf האיסור, וכשהתפרנס העיתון עבר למטרע על איסור לשון הדעת (ראה לעיל ס"ז). ומולך העיתונים, כיוון שאיש מטבח לפוטום לשון הרע, איש עbor בשום לאו (ואף לא מוציא רמו של לשון הרע, כי איש מטבח לך), ואף לא שיר על שיעור על איסור מדין פסק רישא, בכר שודאי שעלה קי פועלות והתרפס לשון הרע, כיוון שאין כאן שם מעשה של לשון הרע כלל, ופסק רישא שיק רקי שעש מעשה איסור, ואן לדון אלא מדין מסיע לדבר עכירה.

והכותב לשון הרע בעיתון או בכל דבר שעומד להתרפס, כתוב בש"ת או נרבוי (שת) שאית שבצעים הכתיבה לא עשו עדין איסור לשון הרע אלא בפוטום העיתון או המכתב [ואם כן היה מקום לומר שמלך העיתון יעכבר

3) קוראים זריך חמ"ט

קיצור הדברים, הכותב מאמר שיש בו לש"ר עbor בלא תלך רכיל במה שמוסר הדברדים לעתון, ובמסירת הדברים לציבור יש לדון שחחותב או העורך שעוררים בלאו על כל קורא וקורא, ועל כל פנים ודאי שעוררים איסור בידי שמות. אבל הבזוקים והמודוקים אינם עוררים לכל היוזר אלא על איסור מסיע ידי שעברי עבריה, והנילע"ד שה"ה לעניין מפייצים (עם ההגבילות שכחובנו לעיל).

סוף דבר, לאחר עיון קצר בדברים השכיחים בעתון יש להתעורר כמה וראי לקורא לזרה, ומצד הכותבים כמה וראי לשאול ת"ח שראוי להורות בדברים אלה – וכמו שלא יתכו שוחטים, שככל עסקים בשחיטה, בלי בורק ובלי מורה הורה שיפטוק להם הטעיקות שנולדו בטרפות ונבלות, היה ראוי כמו כן שעתון שמוחזק על ידי אנשים יראי שמים הכהופים לזרה"ק ולא הזרותיה, כיוון שככל עסקים בפוטום דברים, ועל כל צעד מהעוררות שאלות באיסור לש"ר לתועלת או ללא תועלת, שלא יפנו על ימין או על שמאל בלי לשאול מורה הורה על כל ספק. ובודאי וכות גוזלה יהיה להם, חוץ מה שיזהרו מההכשל קוראים בדברים שאין לקורתם (שיש בזה איסור לפני עור ולא חזא שמע שוא) ויזכו לקדרם שמים במעשייהם.